

Primo quia ad te uado ne uia. **Just** **H**ec uia
Deo **D**ne do' nre. In dno fido. **S**ed emant
Dne in uirtute. **D**ni est te. **E**xaltatio
Hec uia te dnt. **E**xaltare dne iure. **R**espo.

Et passione suam q' dies quadraginta apparet

Handwritten musical notation on a four-line staff, consisting of various neumes and red ink markings.

6

Σὺν Θεῷ ἡγεῖται

SACRUM

ANNIVERSA-
RIUM,

FUNDATIONIS ET INITIATIONIS
SCHOLÆ INCLITÆ

QVÆ EST

IN LIB. IMPERIAL. REPUBLICA

MOLHVSINA.

ANNO

∞. Ioc. XXVII.

CELEBRATUM

à

M. GEORG. ANDREA FABRICIO,
POETA L. CÆS. RECT. ET
GYMNASIARCHA.

MOLHUSII,

Typis excusum per JOANNEM STANGIUM.

L. B. S.

Σὺν Θεῷ

Sexto Kalendas Junias h. e. XXVII. die Maji
SCHOLA NOSTRA MOLHUSINA
Natalem suum celebrat,

Quippe

An. Christi 1678. à Magistratu, jacto primo lapide,
fundata:

An. Christi 1580. à Magistris & juventute inita,
initiata:

Eo ipso die, quo

An. Mundi 1657. Noah jussus ex Arca egredi, Deo
sacrificavit

σολησια.

Itaque, instituto veterum,

ANNIVERSARIAM FUNDATIONIS, INITIATIONIS;

Sed & egressus illius memoriam

repetemus,

Ex Arca nostra, quæ Schola est, tres Noæ filios

IAPHETH, SEM, CHAM

CUM UXORIBUS

educturi,

Vota Deo pro re & publica & Scholastica seriò
immolaturi.

At quia festivitas in diem Dominicum nuper
incidebat:

Ne quæ cultui divino impedimentum fieret,

Pridie Kalendas Junij h. e. XXXI. Maji,

Post horam septimam matutinam,

In

In Auditorio novo
ACTUM HUNC PUBLICUM INSTITUERE PLACUIT.
ISTA IGITUR CARMINE EPICO MAJORI

primùm peraget
M. GEORG. ANDREAS FABRICIUS,
POETA L. CÆS. GYMNASIARCHA.

Deinde verò ut solemnitas major sit,
IN CATHEDRAM COLLOCABUNTUR
Quinque è discipulis Gymnasij,
MAXIMA CHRISTI BENEFICIA
ORATIUNCULIS ALIQVOT

celebraturi:

I. Johannes **Schildknecht** Herbslebiensis Passionem
& mortem CHRISTI Servatoris ignominiosis-
simam prosâ oratione exponet & ponderabit.

II. Sebastianus **Trautman** Molhusinus ad imitatio-
nem orationis pro M. Marcello gloriosissi-
mam CHRISTI & resurrectionem, & ad cœ-
lum adscensionem de prædicabit.

III. Johannes **Gampel** Saltzensis hostibus CHRISTI
devictis carmine Epico illudere conabitur.

IV. Jacobus **Lembken** Verdensis parodiâ Horatianâ,
ad Libri I. Carm. Od. II. CHRISTO victori
Invictior canet.

V. Johannes Mylius Northufanus parodiâ item Ho-
ratianâ, ad Libri IV. Carm. Od. XII. CHRISTO
Servatori pro summis beneficijs gratias ager.

Sed quis PATRONOS hunc invitabit ad actum?

Invitet PIETAS, & nostri CURA Lycæi.

P. P. III. Kalend. Jun. An. 1627.

ΣΥΝΘΕΩ
ΚΑΙ ΝΩ

*H*gò, quod felix iterum divina Po-
testas
esse sinat, Ludo solitum instauramus
honorem;
quæ virtus animosa Patrum, stu-
diosa Lycei,
esse sacrum voluit, quo tempore taurus
in orbem

*profilit aurato cornu, jamq; agmine claro
prima byadum & Titanis equi se gurgite tollunt.*

*Hac est illa dies, quâ se sulcator in orbe
primus, & undantis musti pater ille Noachus
è latebris quondam & cæca compagibus arca,
indubio monitore DEO, penetravit in auras:
jamq; pedem siccis capit defigere terris.*

*Quâ licuit revenire suos fidenter ad actus,
ad sedem, ad proprias quævis animalia terras.*

*Quâ pater omnipotens grande illud in aëre ponens
iridis arcuata curvamen, ab æthere fecit
testatum, appensoq; dedit promissa sigillo,*

invisos

invisos hominum deinceps se nolle reatūs
hoc tanto punire malo, neq; vindice dextrā
omne genus pecudum cataclysmo auferre nocivo.
Quam sit Vesta diu post duratura per ævum,
non cessaturam sementem, aut nobile messis
tempus: ad hybernū vice versā frigus amœnos
esse sequuturos soles, atq; imbriferum ver.
Solis ad obliquos flexūs ventura per orbem
momenta, æstivis hybernisq; ortibus apta,
mansurosq; dies & adempto sidere noctes.

QUINDECIES rota centenos dedit annua gyros
septenos decies atq; octo, à tempore partūs
virginei, quando Maji lux ista revertens
attulit huic domui, quæq; est contermina, felix
auspiciū, fecitq; novos heic surgere muros.

Hæc & post geminos solis super axe labores,
postquam opus eductum est, grex se puerilis ad istud
congregat hospitium, docto præeunte Magistro;
ingenti plausu sonituq; & voce canorâ;
sedes antiquas & scamna & recta relinquens.

Nam quæ non visa est satis apta habitatio Musis,
deserta est, Monachisq; olim quæ claustra fuerunt
devota, atq; horti, qui circum claustra jacebant,
Nudipedum loca per vestigia deturpata,
hanc sunt ad faciem, quam nunc Schola publica reffert,
ex imo quondam fundamine ducta sub auras.

Has memori loquitur Scholares & nomina saxo,
atq; unà ostentat memoranda insignia lucis,
nostri etiam Ludi tricolorem fœderis arcum.

Gestijt hinc Patrum quondam venerabilis ætas
hanc Ludo sacrare diem, celebrare Noachi
exitum, & hanc arcam, quâ CHRISTI Ecclesia parvo
in catu latet, & magnum se exsertat in orbem:
Unde DEO surgit gens sacra atq; augmina sumis
publica res, reparatq; novum per secla vigorem.

Spektatum qui venistis solemnia Ludi,
quiq; huc auditum, sensus mihi promite vestros.
Forſitan Omnipotens si nunc è sede beatâ
ad nos huc reduces demittat in ordine patres,
qui quondam hoc festum, quiq; hæc solemnia Ludi
adfectu coluere pio, decedere quidquam
nec voluere illis: rediivus STARCKIUS adsit;
adsit & HELMBOLDUS; GALLUS; nõ nomino cunctos:
hos tamen, hos merito: veniat rediivus in auras
ordo Rectorum, DONATUS, & inclitus ille
REGIUS, & celebris BECHNERUS, & ardua si qui
gestarunt quondam vobiscum nomina, Patres:
adveniant repetantq; locum, quo festa quotannis
sunt celebrata ipsis, nostrum è regione Lycæum:
Quid vos dicturos, inquam, censetis in illâ
si nullum inveniant, solito pro more, Cathedrâ,
qui celebret jacti quondam fundamina Ludi?

Dicite.

Dicite. Credo equeidem simili sermone, vel isto
esse loquuturos: Et te Schola prisca reliquit
jam pietas? non ille datur, qui festa propaget
annua? qui celebret? Quis nunc est Rector in illa?
Quid facit? haut forsant tanta ipsi est gratia lingua?
non Musaeus amor? Cur se subducit & exest?
O domus antiqua! o dilecta! o prisca virorum
gloria! Non tanti potuit lux ista videri,
fausta dies Maji? quondam fundamina tecto
qua dedit, & qua Noe pater prodivit in auras,
atq; favente polo terras repetivit inertes?
Non tanti potuit lux ista viderier, ut se
sisteret hac Cathedra, qui voce animaret honora
istud epos veterumq; sacras renovaret opellas?
Munde immunde vale. non heic vivamus, in ista
barbarie. repetamus jò caelestia regna!

Sic poterant illi. Neq; nos excuset honestum
quidquam, si juste tangant opprobria culpa.
Ast verò immeriti sumus, hac nec parte gravemur.
Quid si ergò innocuo sermone hac Musa reponat?
Non nos, o Manes, solitos abolemus honores;
non animus jugulare diem solemniter actum.
Credite. nec Ludo qui praesumus, buc sumus acti
vervecum è stabulis. & nos, puto, Phœbus amavit.
Erratum est: (si fas Manes errare beatos)
erratum est. non hac quarendi in parte Lycæi;

non

non isthâc Cathedrâ fuimus. felicibus acti
auspicÿs has in sedes migravimus, & jam
ritè-favente DEO, meliori in parte moramur.
Hanc Cathedram videatis, & hac quid fiat abundè,
non dubito Musæ quæ vestra in sede beatâ
acclamatur a nobis: **FELICITER:** & nos
jam facere hoc dignum Ludo, solemnia festi
nec violare sacri, nec fundamenta Lycei.

Ergò pÿ Manes in sede quiescite vestrâ,
& majore in parte bonos sperate nepotes.
NOS, AUDITORES, celebratum huc ivimus actum,
quem prisca instituit quondam reverentia Patrum.

Et quidni? meritò lux hæc solemnis habenda est,
si cui, fortè mihi (fas sit simulare cupressum,)
cui lux qua sequitur, quæ quinta est ante Calendas,
egressum dedit ex alvo, fausto omine, matris,
ex arcâ velut, in lucem me duxit apertam.
Sed satis. Ista mihi jam sunt solemnia Ludi
concelebranda hodiè; nec enim mea pompa futura hæc.

ERGO sectari libet & vestigia rerum,
quas pietas olim tribuit solemnibus actis.

EST SCHOLA nostra igitur stabiliti fœderis **ARCA,**
seu fortuna dedit, seu fatum hoc nobile nomen,
ominaq; ex jactò voluit fundamine nasci.

Ex hac prodivit turba ingens sæpè bonorum;

sæpè

ſepè malorum etiam. Credo, Pater ille Noachus
vix tot brutorum paria è compagibus arca
eduxit, quot noſtrâ itidem latuere ſub arcâ.
Heic ſepè innocuo viſa ſunt ore columba;
nec tamen accipitrum turba abſuit omnis ab illâ.
Heic & ovis molli latitavit vellere ſimplex;
nec tamen hinc olidi prorsus vis abſuit hirci.
Sapius heic promſit ſvaves Philomela canores;
nec tamen hinc ſtreperi vis abſuit illa cucûli.
Sapius argvato cantavit gutture Cycnus;
nec tamen heic raucis requievit vocibus anſer.
Heic & ſimioli, porci leporesq; fuerunt,
& vulpinantes, famoſâ voce, ſodales.
Cætera nec numero, nec fas comprêdere verbis.
Nuper ubi Câtbedram auſpicio novus Augur adibam,
plura etiam juſſi ex arca procedere noſtrâ.

Quid nunc? Qvod reliquû eſt, hoc educemus. At omne
fortaſſis pecudum genus eduxere priores.
Ergo qvod humani ſuper eſt, Ego protinus iſtud
educam, ſiſtamq; oculis, pia Nomina, veſtris.
Nimirum Natos: J A P E T U M nomine clarum,
& S E M U M pietate gravem, C H A M U Mq; procacem:
& qvæ conjugij vinclo ſociantur iſdem.

C A N D I D A progenies Japeti, excelsa virorum
gloria, Tu noſtris, velut olim, ô annue cœptis!
Aſt qvamvis bacca non ſpirent vertice lauri,

B

nec

nec solitâ cerebri stipent virtute recessus :
attamen hac ipsâ, nec iniquâ, parte probemur.
Vénimus ex arcâ, scholicoq; è carcere Ludi,
atq; hinc ingenui pigmentum insigne coloris
perdidimus: contrâ nebulasq; situmq; caducum
traximus, & faciem non servat Musa priorem.

Tu verò Astripotens, summi Moderator & imi,
qui bonus & bonitas, Majestas simplice trino,
triplice quiq; uno, TRINUNUS in aethere regnas.
Respice me, quiq; ipse dabas ea jura Noacho,
posset ut ingentem tenui complectier orbem,
arculâ, & in seros redivivum efferre nepotes:
quiq; dabas normam mensuramqvè illius, imò
arcâ servabas, ex arcâ exire jubebas:
suffice, queso, animi vires & dona, minutum
dicere epos, Noaq; patris memorare nepotes,
amulaqvè egressus exponere nomina clari.

PRISCA Poëtarum fingendo promptior atas
Deucalioneos celebravit carmine jactûs.
Quando etenim magnum cataclysmo perdidit orbem
ira Deum, durisq; animis exempla dedisset
excussi superum juris: mundi q; teatro
nil super & toto non esset in orbe propages,
quæ populos reparante satu producere posset:
Deucalion & Pyrrha, super quos unda reliquit,
felici auspicio Themidos, quam supplice voto

hac

hæc super orabant, magna jacere ossa parentis
post tergum iussi, monitis cœlestibus addunt
obsequia & lapides sua post vestigia mittunt.

Qui simul ut missi fuerant post terga, rigentem
ponere duritiem cœpere atqve aspera saxi,
molliriq; morâ atq; hominum sibi sumere formas.

Quiq; viro missi, faciem traxere virorum;
& de fœmineo reparata est fœmina jactu.

Nuga! Non nebulas tolerant in luce serenâ
historia monumenta sacra: quæquam iste figuret,
quod profit typus & vero non absonet omni.

Nos meliore D E O superantes orbe parentes
credimus: unde satus post dimanavit in orbem
omnis, & in terris geniti qui huc usq; supersunt.

Quæquam etenim durum genus experiensq; laborum
nunc sumus, & documenta damus genitoris iniqui:
& quæquam DEUS ex lapidum nova pignora jactu
Thariadæ poterat gemino protrudere sexu:
non tamen hinc natum, cum res est seria nobis,
credimus humanum genus, aut mendacia veris
miscentes elementa homini decernimus isthac
saxa, nec ereptos nature dicimus auctus
gignendiq; modum. Non jam generatio dempta est.
Non ita. Non lapides lapides, sed mollia molles
corpora fuderunt homines. Age nobilis ordo
adsit & ad nostrum se nunc accommodet actum.

Octo anima fuerant, quas custodiverat arca:
Noa pater, conjux; numero tres insuper orti
ex illis filii, quorum mox nomina ponam.
Uxores totidem. totus sic clauditur orbis.

J A P E T U S primogenitus fuit ille Noachi:
Vir multâ probitate animisq; insignis & arte.
Huic Asiam dederat sedem pater ipse minorem,
Europamq; itidem nostram. nos illius omnes
sanguen & ossa sumus. Natus fuit inde Prometheus,
ille ignis cunctaq; artis super orbe repertor:
Primus qui Ludos, primus qui condidit urbes.
Qui Protoplasti retulit primordia seculi:
qui Sophies jussit primæva resurgere regna,
igniculosq; olim cœlesti è sede profectos,
in melius docuit revocare, & prisca figuras
corda reassumptum divinas iovit, & Orbi
monstravit missas à vero Numine leges.
Moribus effinxit dura præcordia gentis:
Ipse etiam astriferi docuit mysteria cœli,
& docti secreta poli, variosq; rotatus
descripsit radio, vultumq; ad sidera ferre
condocuit, variasq; vias viresq; tueri.

Creditus hinc quondam mixtam fluvialibus undis
materiem statuisse sibi, genus indeq; nostrum
finxisse, effigiem moderantum cuncta deorum:
pronaq; cum spectent animalia cætera terram,

os homi-

os homini sublime polo fecisse videndo,
iussisse erectos ad sidera tollere vultus.
Creditus hinc cœlum scandisse, atq; athere ab alto,
auxilio doctæ volitantis ad astra Minervæ,
admotâ ad currum ferulâ Titanis, in orbem
subtractum retulisse ignem, terrisq; profundis
donâsse ac cæco splendentia lumina mundo.
His igitur doctæ manarunt fontibus artes:
hinc patrona Themis patulas exiit in auras:
hinc etiam Medicæ venit prudentia cura.

7 A P E T U M sequitur celebrem S E M filius alter,
cui Syriæ atq; Asia majoris cesserat orbis.
Hic verò insignis Doctor cœleste per orbem
dogma propagavit, templiq; & doctæ Lycæi
fundamenta S A L E M magnâ reparavit in urbe.
S E M N O M E N vocitant Hebræi. nomen & ille
Messia clarum, quo nullum nomen in orbe
majus, quod nomen super omne est nomen, & in quo
aterne stant fulcra hominum præfixa salutis,
voce celebravit lantumq; extendit in agmen.
Quæquæ olim ipse prior de prisco acceperat orbe,
de patre primævo, de cultu & deniq; ritu,
illa refrenatis idolorum undiq; technis,
tradidit eximius divinâ voce Sacerdos.
Quem quondam Hebræi veteres statuere fuisse
MELCHISEDECH, Regem Mystamq; potentis Jovæ.

C H A M superest, proles *C H A M* non-bona patris
Ægypti & *Libya* princeps & *Juppiter* *Hammon*. (honesti.
Hic patris *Noah* vino somnoq; sepulti
vidit, derisit quod honestè dicere non est,
quodq; occultari natura verenda jubebat :
quodq; occultatum fratres melioribus ibant
mentibus, à Genitore pio pia vota ferentes.

Hoc *Nimrod* venit venator & ipsa *Tyrannis* :
hoc *Assur*, *Juda*q; graves venère *Philistim* :
hoc *Canaan* durum genus, & *Sodomæa* profecta
progenies, quodq; ipsum animis & corpore servum est.

FRATRIBUS his ternæ uxores, & talibus ipse
tales. ut caput est, sic pilleus; olla, patella.
Est in equis patrum virtus, & matribus hædi
sunt similes. mala frux plerumq; à fruge maligna est.

Hos igitur Pater ille *Noah* produxit in auras
ex arcâ, jussitq; *DEUS*, *DEUS* ille virorem
servare, in multam sese diffundere gentem.

SED quorsum hac longis deduco ambagibus? *ARCAM*
nostratem spectare libet, tria nomina Patrum,
SEM, & *APHET*, *CHAM* : nempe hos nunc educere mēs est.
Quid dico, mens est? jam dudum eduximus illos,
nempe sub adventum, cum, te Duce, Maxime *JOVA*,
hac mihi demandata fuit moderatio Ludi.
Hæc ego vicinâ processu ductor ab arcâ,
atq; meos hanc in lucem concedere jussi.

Quos

*Quos? natos dicam? quonquam natura negavit,
jure tamen merito faciet pro nomine cura.
Sed quales duxi? Fac sim pater ipse Noachus,
Et dicam duxisse Japhet, Semumq; Chamumq;
Aut vis ut verum non ficto schemate signem?
Dicam, me duxisse bonos, duxisse malignos.
Nec res mira tibi videatur, membra Lycæi
singula si spectes eventumq; omnia lustres.*

*Fama est, eximium quondam sub tecta Lycæi
Theologum venisse, ingens ubi sederat unâ
agmen alumnorum, graviter quos orsus ad istum
dicitur appellasse modum: Vos clara virorum
pompa futurorum. Reverendi ex ordine Mystæ,
vos Cancellari: Vos consultissima juris
lumina, vos Medici Doctores, vosq; Magistri,
vosq; Senatores & tu sanctissime Consul,
quisquis es, ante illos prior appellande, politi
vos Secretari, vos Scribæ: & quotquot honesti
artifices, Sartorum & vos Sutoria plebes.
Vos Mercatores, & plebs promiscua vulgi.
Nec vos prætereo Lictores, Teq; patratum
Carnificem, vos & scelerato nomine cunctos,
qui patriæ sordes & detrimenta futuri!*

*Hac, Auditores, si quis sermone resumat
inter nostrates, nisi me sententia fallit,
tanget in hoc catu, vix ullo errore, virorum
plerosq; aut numero saltem potiore, futuros.*

Namq;

Namq; ex hac arcâ veniunt, quos ordo requirit
quisq;ve sibi; sibi quos Ecclesia postulat, & quos
publicares; sibi quos privatus deligit ordo.

Nec tamen intereâ est sine pravo & peste Lycæum:
semper agris veluti cultis cum frugibus amplis
infelix lolium & steriles miscentur avena:
Sic Schola dat vita postes; & crimine pestes.
Nec Schola sic patrat: verum hinc quodcumq;ve recedit
& scholicos odit cacatâ mente Magistros.

Quicquid id est, tamen est spes indubitata, Lycæo
prodisse, ex arcâ veluti, mandante Jehovâb,
sit quorum ingenium ductum è meliore metallo
unctius, & Japeti & qui sint semina Semi.
JAPETOS, hoc est Sophia speramus alumnos,
qui deinceps sacris operentur in arte Camænis,
qui Sophiam adservent, qui sperent ardua Juris
culmina, quiq; inter fiant nova fama Medentes.
Japeti de gente sumus. non deseret ergo
prisca vel in vanum sese auferet inclita virtus.
Sic voveo! Maneat toto Japetus in orbe!
pergat Japetis Respublica crescere nostra!
pergat Japetis nostrum florere Lyceum!
Hoc voveo atq;ve itero devoto pectore votum:
pergat Japetis Respublica crescere nostra!
pergat Japetis doctum florere Lyceum!
non desit totum gens Japetina per orbem!

SEMOS

SEMOS desperem? non certè. ea cura *Jehova*
summa, serenatum radiare per agmina verbum,
mysticæq; in cunctas descendere balsama gentes.
Omnia durabit constans per secula *VERBUM*,
nec poterit vis ulla sacros abolere *Sionis*
cultûs, aut *CHRISTI* regnum cœlesti morari.

Ergò quis dubitet, quin *SEMUM* educere mystam
fas fuerit scholicâ faustis successibus arcâ?

Arbitror in numero, quamvis brevior, repertos,
qui *CHRISTI* regnum stabilire, & maxima quondam
explanare queant populo mysteria verbi,
grandiaque immensi depromere *Numinis* acta.

Sic voveo! maneat toto quoque *SEMUS* in orbe!

vivat & in nostrâ *SEMI* ditione propago!

vivat & in templis *SEMUS*, nostroque Lycéo!

Sic voveo! atque itero devoto pectore votum:

Floreat & vivat toto quoque *SEMUS* in orbe!

vivat & in nostrâ *SEMI* ditione propago!

vivat & in templis *SEMUS*, nostroque Lycéo!

Sed *CHAMI* suboles num fors educta? Profectò
quàm cuperem non hoc semen superesse, nec unquam
ex arcâ venisse meâ! Tamen, arbitror, ipsum
& superare & adhuc vitali vescier aurâ.

Quis namque has filices queat exstirpare, malamque
barbariem lolij scholicos runcare per agros?

Sponte suâ veniunt. Forsan deprênsus & hic est,

C

qui

qui præceptores ingrato scommate, Chami
verberet exemplo: qui matris ab ubere pastus
calce petat ledatq; ferox pia nomina mulus.
Sed voveo: CHAMUS toto malus exulet orbe!
exulet à nostrâ CHAMI ditione propago!
absit & à templis CHAMUS nostrôq; Lycéo!
Sic voveo. atq; ipsum voto sic urgeo. votum:
convertatur! in orbe malus CHAM desinat esse!
Sit bonus. & partes tandem tueatur honestas!

EX ARCA superest UXORES ducere castas:
quæis conservatur genus immortale Noachi:
hoc est, quæis CHRISTI regnum stabilitur in orbe.

Sunt mihi ter senæ præstanti corpore Nymphae,
quas & in has sedes, CHRISTO duce & auspice CHRISTO,
eduxi. Has Natis Japeti & deniq; Semi
connubio jungam stabili propriasq; dicabo.
Si quas Chamus amet, poterit tum dignus haberi,
si bonus, & vero Nymphas sectetur amore.

PRIMA gerit dextrâ clavem, levâq; libellum,
verbaq; demonstrat: Nisi jacta fideliter artis
fundamenta sient, quicquid super ista deinceps
struxeris, haut quicquam stabilitum, id corruet omne.
GRAMMATICEN dixere Patres: cui symbolon hoc est:
PERPOLIO LINGUAS. SUM JANUA, CLAVIS AD ARTES.

Juncta huic est virgo, solitum cui CURA virorem
& NATURA facit. Cui dextera sustinet alas,

natura

natura effigiem, quæ se attollit in auras.
Læva librum tenet, & cura dat signa polita.
Nympha per antiquis divina POETICA dicta est.
Symbolon atqui istud magno conamine fundit:
RES FACIO. FACTAS ORNO. MULTA ADJUVOR ARTE.

Est alia, inq̄, alijs & prima & maxima DIVA,
cui libro nata est INVENTIO, sceptro & in aureo
JUDICIUM, caput insigni diademate fulget.
Quam LOGICEN dixere Patres. cui symbolon hoc est:
DISSERO. SUM RELIQUAS INTER REGINA SORORES.

Subiecta huic nympha est, cujus comprehendere nomen
vix licet heroi servato limite versus.
Pica loqvax caput insedit, cum sæpè loqvacem
plus justo faciat: cujus quoq̄ symbolon exstat:
DISPUTO. SUM LOGICÆ NON ULTIMA FILIA DIVÆ.

Quintam vel fastus linguæq̄ potentia clarat:
aurea cui docto procedit ab ore catena:
ELOQUIUMq̄ fluore gravi producit in actus:
ipsa manum profert, quæ nempe est ACTIO clara,
nempe caduciferam. Prisci & declivior atas
RHETORICEN dicunt. & hoc est symbolon illi:
SERMONES ORNO. NON ME POMPOSIOR ULLA EST.

Huic subiecta, foro quæ sese affamine blando
applicat, eloquioq̄ gravi fert jura clienti.
Differit & loqvitur; sed & ornat, ut omnibus omne,
quod persuadendo fas est, persuadeat ore.

*Psittacus in summo consistit vertice, & idem
emula garritu depromit verba canoro,
& vario quàm verba serat depicta colore
edocet, alarum exemplo dicenda figurans.
Nympha mihi atq; alijs est ORATORIA dicta.
Symbolon hinc istud profert, & nomine signat:
DECLAMO. CAUSAS ORO. VARIA INSTRUOR ARTE.*

*Nobiliore satù natas superesse sorores
constat, & à SOPHIA genetrice sub aëra ductas.
Divina est virgo, quâ non formosior ulla,
quæ META-SE-PHYSCEN vocat, atq; excelsior omni
Una super se cuncta ferens, citraq; gravantem (est.
corporis affectum molemq; extorris in altum
exit, & heic tenues lustrat sine corpore vitas.
A summo pendere docet, quod nempe sit unum,
quod verum sit, quodq; bonum; nempe illud & unum,
& verum atq; bonum. Tale ergo est symbolon illi:
ENS SPECULOR. TRANSCENDO IMI SUBSELLIA VULGI.*

*Hanc sequitur PHYSCIE, divino semine nata,
quæ rerum abstrusas jubet ipsa exquirere causas,
quæq; manu doctâ vastum complectitur orbem.
Edocet excelsi structuram atq; agmen olympi.
Nuncia Funonis varios induta colores
unde sit? unde satis vis herbescentibus? altum
fulmina cur feriant Rhodopen? cur carcere ventos
Æolus includat? cur perstrepat horrida grando?*

cur

cur pluvia cadat imber aqua? cur manè pruina
vitiferos urat colles? cur alta silentes
nix tegat Hercynia saltus? quæ causa, perennes
fonte quòd è vitreo mittat **POPERODA** fluores.
Hæc genus **ES** nostrum, quò non divinius ullum est,
æstimat, unde homines dici mereamur **ES** esse.
Symbolon hinc ipsi tale est, quòd nomine præfert:
NATURAM INTUEOR. CORPUS MIHI SUBJACET OMNE.

Virgo nec informis, cujus fert læva tabellam,
quæ numeros numerat doctæq; examinat arte.
Pluribus hæc adamata procis, **ES** sidera tangit
vertice, sublimesq; movet super æthera gressus.
Doctus **ARITHMETICEN** vocitat, cui symbolon hoc est:
EXPENDO NUMEROS. RATIONES COMPUTO QUASVIS.

Nec decimam fas sit cuiquam contemnere Musam,
quæ magnum expendit quòdvis: quæ corpora doctis
lineat alveolis **ES** pulchrâ circinat arte.
Mensurare potest almi discrimina campi,
ES lites refecare graves, si quando colonis
colluvies tempesta rudeis contraxit agellos.
Symbolon hinc ipsi tale est, quòd nomine præfert:
MENSURAS TRADO. CORPUS DIMETIOR OMNE.

MUSICA te memorem? citharam mihi trade, quòd ore
non licet, instillabo tuâ de laude politis
auribus, **ES** melicâ promam testudine voces.
Tu recreare soles grato pia pectora cantu.

*Quid? Summo servire D E O, sacrâq; canoros
harmoniâ instaurare choros & psallere docta.*

*Fili Melpomenes te te dignantur amore;
dignaris tuq; ipsa tuis amplexibus ultrò.*

Symbolon hinc, & sola tibi stat gloria cantu:

**CANTO. ANIMOS VARIIS COMMULCEO LETA
(FIGURIS.)**

*Virgo nec inferior speculo quæ gaudet, & æquis
observat radijs duplices in lumine flexus:*

*docta repercussum jubar uni adfigere puncto,
& deflectentes in rectum ducere ocellos.*

Symbolon hinc de se, nec vano famine, profert:

DIRIGO FULGENTES RADIOS. VISUMQ; GUBERNO

*Has, Auditores, bis seno ex ordine Nymphas
cernitis in nostro presentes, ordine, Ludo,
nuper & educatas, fatis melioribus, arcâ.*

*At qui etiam reliquas fas sit cognoscere Divas,
quas introduxi; sed nondum in pariete fixi.*

*Fastidire locum visa: quod lucis amantes
splendidioris opem expectant à Numine Phœbi.*

His pateant, quæso, majori luce fenestra,

Nympharumq; chorus, totumq; videbitur agmen.

*Interea numero. Nympha est, quæ vertice tangit
sidera, & astriferi callet mysteria cœli.*

Ipsa globum studijq; sui fert symbolon istud:

ALTA PETO. COELIQ; VIAS ET SIDERA MŌSTRO.

Hæc soror est, imi partes quæ pensitat orbis

& loca

Et loca terrarum diverso in climate signat.
Symbolon hinc ipsi tale est, imitamine pulchro:
IMAPETO. TERRASQUE VIIS COELESTIBUS ÆQVO.

Quid memorem mores, doctas componere nymphas?
ETHICA quos prestat, virgo cultissima, vitam
quæ regit atque hominum normatos pensitat actus.
Nempe beat quemcumque virum, felicitat amplo
augmine fortunam, nummis et fœnore maectat.

O vos auspicijs nati melioribus omnes,
nomina quæ nobis dextramque fidemque dedistis,
O, inquam, hanc omnes vero observetis amore,
jam melius docto florerent pectora cultu!

Ethica tu sola es, docto quæ nomine dignos
nos facis, indoctos proscribis ab ordine nostro.
Laus ea sola tua est: sine te sunt omnia frustra.
Discitur incassum, quæcumque ars discitur; artis
putet bonos, morum nisi sal benè condiat istam.
Testaris, testemque tuum fac Symbolon esse: (TÆ.

PRÆSTO BONUM. QUÆMVIS CUIVIS SIC PRÆPARO VI-

Atque huic juncta soror, patria quæ nobile munus
conciliat civem. cujus stat Symbolon istud:

PRÆSTO BONUM CIVEM. RES ME DUCE PUBLICA
CONSTAT.

Addita et illa soror, cui cura domestica cultis
obstringit mentem rebus. cui Symbolon hoc est:

PRÆSTO DOMUM FAUSTAM. ME MATRE DOME-
STICA CONSTANT.

Ultima

Ultima virgo venit, magnis deamata Dynastis,
quæ quicquid mundo gestum denarrat ad unguem,
per gentes, per secla hominum; proq; ordine rerum,
quas mundi ille opifex iussit prostare theatro.

HISTORICEN dixere Patres. cui symbolon hoc est:
FACTA EGODENARRO, SERIEMQUE ET TEMPO-
(RARERUM!

FELICES! O ter felices! nobilis ordo
Nympharum quæis ritè favet, qui nomine dignas
hoc in amore tenent partes & amabile punctum.

Has olim ex arcâ duxit Pater ipse Noachus,
immò introduxit. Quin & Paradisus Adami
vidit & in latum iussit procedere mundum.
Nec tamen hinc videantur anus, quas tarda senectus
curvet & occiduas effætis destinet annis.
Non ita. quò nostras declivior orbita Nymphas
deduxit per secla hominum, majoribus inde
invaluere animis, & pulchro ex ore juvena
fortior enituit. Mortali in virgine certè
forma bonum fragile est, quantumq; accedit ad annos,
fit minor, & spatij fugitivi carpitur ævi.
At nostra per secla suum traxere vigorem:
& nunc est ætas & vis florentior illis.

Ex arcâ postquam venère, Ægyptus ab oris
Isacidum curâq; patrum, venerabile Nymphis
præbuit hospitium. Mox ipsas Gracia amavit

felici

felici auspicio, cultuque & munere grata
affecit, jussitque novâ procedere pompâ.
Hinc Latium cœpit deamare & sortibus ausis
traxit in occiduam per amoris vincla sedem.
Post Alpes superare etiam, nostratis amore
patria, in has sedes amplas Germanidos ore
pergere cœperunt. Neque nunc hinc longius absunt.
Immo nunc adsunt. Quando Brunonia tellus
Marte fatigatas, & duro pondere pressas,
non certè extrusit; sed vix complectier ulnis
de lassata malis potuit, vix porgere victum:
MOLHUSIUM venere suis è sedibus acta.

O Mars desistat posthac! neque Pallas in bastam
nunc nimis insurgat! Forsan melioribus irent
auspicijs; vel jam plures affectibus illas
beic & honorarent melioribus! O mea pubes,
ô pueri, ô juvenes, monitis hac suggero vestris,
quæis tanta obvénit Nymphas occasio doctas
cernere, tam pulchras tam plana frontis amare.
Et tamen haut facitis multi, quæis dulce vagari,
hospitij mutare locum, mutare Lyceum.
O melior vobis descendat cœlitus aura!
Et veniat mens, sacra DEO parere vocanti,
& patrum monitis preceptorumque piorum!
Non nobis seritur metiturve. ea, credite, vestra est
& satio & messis. nostra est curatio; vester
fructus. Forsan erit post hac occasio calva:

D

nec

nec Nymphas fortassis erit comprehendere nostras
amplius hora. DE I quid si quoque dextera nobis
eripiat, quod vicinis submovit ab oris?

Interea nostrum est non heic cessare; sed isto
fungier officio, nostramque monere juventam.
O quoties commendo datas ex ordine Nymphas!
O quoties philtro propino & dulcia quoque
propono, moneoque sacras de amare sorores!
Me Licitatorem sisto, Paranymphton & omni
quicquid jure licet, quicquid conamine possum.
Spondeo plura. Deasque, etiam majoribus ortas
auspicijs, trinas numero, quas arca Noachi
quondam habuit, nostra hac avibus felicibus optat:
jungant se deinceps communi federe nymphis!
THEULOGIE, dico, (sed & hac jam promptior adstat)
insuper EUNOMIE, virgoque MACHAONE nata.

Has quicumque colent, illos colet una vicissim
ex tribus, aut plures, aut omnes. Omnibus est res
una domi; sparsitque DEUS per singula famam
numina pol gratam, voluitque his ductibus ire
omnem per terras optato e fonte salutem.

Sed tempus cum Patre Noah procedere ab arca
in terram, ex undis pede verso quarere siccum.
Nempe ARARAT mea cymba tenet, juga montis adepta.
Prodivit Japheth, Sem, Cham: prodivit & uxor,
trinis vel jungenda olim vel juncta maritis.

Quid

Quid restat? tantum hoc: **TRINUNI** altare Jehovæ
exstruere, & quicquid nostrâ processit ab arcâ,
dignum nempe **DEO**, sacrare & mittere ad aram.

SUMME Pater, Rex cœlorum, rerum unica virtus,
persolvunt Tibi, quas possunt pia pectora grates,
quod Ludi nostratis opes complexus es arcâ,
quæ nunc nos tenet, & tantis in fluctibus orbis
transportat sequius spem posteritatis in ævum:
Ipsius hac & luce olim fundamina prima
ponere iussisti: quâ Patrem nempe Noachum
iussisti è cæcis arcæ procedere claustris.
Immò hac luce etiam, post annua tempora bina,
prima sub ingressum fieri Gymnasmata Ludi
iussisti, atq; arcam, quæ spes foret altera mundi,
quâ conclusa etiam regni spes altera **CHRISTI**,
ritè instauratam voluisti. atq; inde tot annos,
inter tot fluctus tempestatesq; malorum,
servâsti: verosq; patres persæpè Noachos
donasti, natosq; amplo de semine Japheth
& Sem misisti faustis successibus inde:
imò represisti scelerata piacula Chami.

Quid dicam? reliquis propè deficientibus, ipsum
hunc Ludum in medijs attollis fluctibus, & jam
efflorescere facis, majusq; attingere culmen.

Ergò Tibi, ter-sanctæ Pater, libamus honorem,
nempe precum, laudesq; tuas celebramus in ævum.

At porro, Pater alme, tuæ nos sistimus aræ

farre pio, & plenis Te iterum veneramur acerris.

Quæsumus adde tuis benefactis cætera: Teq;
da nobis: fac nostra siet Schola nominis arca,
usq; tui, dum Terra manet, dum Pontus & Æther!
Ecce novi quàm se fluctus in gurgite tollunt!
quàmq; hodiè abripiunt, nullo discrimine, gentes!
& cymbam mersare feris assultibus instant!

Nè pereat, quæso, quæ jam miseranda dat undis
cymba latus, quæq; ima jacet sub fluctibus arca.
Siste furens pelagus, tumidi maris æqvora flecte:
atq; silere jube, quicquid se attollit in arca
perniciem usq; tue. En! fluctu insuperabilis Argo
mergitur. & nostram pertentant flumina navem!
A T, fer opem cymbæq; tuæ miseroq; popello!

Usg; DEUS, quo seva tui das tela furoris?
In cæcas poteris gentes effundere bilem,
sceptraq; non humili Te de venerantia cultu.
Respice. Sed populi non crimina respice: noster
Tu DEUS, & per Te nostra stant fulcra salutis.
Cur scelerata cohors CHRISTO de Rege triumphet?
Ille ubi nunc DEUS est? Non, non. Tu maxime CHRISTE
evigila, nostramq; juva super æqvore cymbam.
Fac se componant fluctus: & fluctibus acti
exaudi gemitus Populi, quem seva tyrannis
Paparam Oceano cupit immerfare profundo.
O Pater! ò nostræ, Pater optime maxime, parce

navicu-

navicula! fera transtra regens attingere portum
fac tandem, verbumq; tuum resonare per orbem!
Fac Sacramentis constet suus ordo, nec unquam
desint, qui verbum, qui sacramenta propagent!

Hei mihi quam nuper luimus peccata miselli!
quando Ministerij, pars non certè infima sacri
occidit, & viduata viro pro parte Cathedra est
eximio! Vixisset enim BREITBARTH IUS ille,
fructificare tuo poterat bona plurima regno.
Sed visum tibi, Sancte, aliter. non nos, puto, digni,
nec meriti, benefacta tui sentire favoris.
Ast deinceps, Pater, infelix nil tangat ovile;
nil ovibus durum faxis, oviumq; magistris.
Nec Schola quæ nuper cœpit subolescere, cursum
sistat; in eximium potius succrescere laudem
pergat, nempe tuam. Sic, sic Tibi victima cedit
nec bos, nec porcus, nostrâ qui venit ab arcâ;
sed quicquid pulchrum veniet de semine Japheth,
quicquid & à clarâ nascetur origine Semi.
Hoc omne, & quicquid regnum stabilire Jehova
natum est, omne quidem certum est sacrare J E H O V A E.

Et Tibi, quod superest, DEUS optime maxime, grates
unâ ago: quod memet, luce hac quoq; lucis in auras
educti, & bis vicanos unumq; per annos,
mente-animi salvum servâsti & corpore sanum.
Cætera non refero. tamen & circumfero mecum,

*Et tacite tecum, nosti Pater, effero solus.
Da DEUS, agnoscam. Fac sim tuus. adfere porro
hanc animam, hoc corpus. Totus tibi vivo: tuusq;
emoriar. Fac me saluum. Tibi seruiat uni
omne meum: Quodcumq; bonum est, TOTUM, ECCE,
JEHOVAE est.*

D I X I.

*Ne pagella vacua relinqueretur,
GEORGI FABRICI CHEMNIC. POETAE NOBILIS,
PATRUI MEI MAGNI
HYMNUM
huc adponere libuit.
AD CAPUT IX. GENESEOS.*

Grates

G Rates agamus omnibus
D E O parenti seculis:
Qui liberavit tristibus
Suam malis Ecclesiam.

Qui signa cælo collocat
Æterni amoris pignora,
Firmatq; signorum fidem,
Per cuncta verus tempora.
Jam dira belli vulnera,
Et sæva pestis funera,
Fœdæq; pallorem famis
Ab hac fugavit Arcula.
In quam parentum ex ædibus
Nos legit annis floridis,
Verè D E U M cognoscere,
Moresq; sanctos discere.
Non lingua non mens sufficit,
Efferre laudes debitas
D E O: nec ullis possumus
Seclis referre gratias.
Defende nos in posterum
D E U S, pater mitissime:
Nostramq; confundi sine
Non aspero spem tempore.
Sit usq; tuta hæc Arcula,
Patres, magistri, principes,
Queis pareamus, ut tuæ
Vim sentiamus gratiæ.
Qui liberavit, condidit,
Sacrauit hæc corpuscula,
Sit laus honor, Patri D E O
Cum Filio & Flatu sacro!

Gloria agamus omnibus
 Deo parenti seculis:
 Qui liberavit crucibus
 suam malis Ecclesiam.
 Qui signa caelo collocat
 Aeterni amoris pignora,
 Firmatque signorum sidera,
 Per cuncta verus temporis.
 Jam dira belli vulnera,
 Et laeva pestis funera,
 Et cetera pallorem famis
 Ab hac fugavit Arcula.
 In quam parentum ex aribus
 Nos legit annis horidis,
 Verè Deum cognoscere
 Mortisque sanctos dicere.
 Non lingua non mens fuisse
 Efferte laudes debitas
 Deo: nec ullis possumus
 Seclis referre gratias.
 Descende nos in postremum
 Deus, pater missimus:
 Nostri quoque confundi sine
 Non audeo sperni tempore.
 Sic usque tua haec Arcula,
 Patres, magistra principis,
 Quos parcamus, ut tua
 Veneramus gratia.
 Qui liberavit, condidit
 Sacrae hae corporula,
 Sic laus honor, Patri Deo
 Cum Filio & Flare facta!

Et **dominus** **procepit** **eis**
omniam **via**

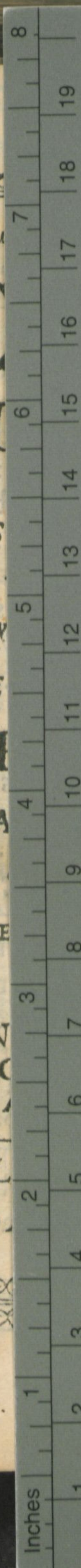
Et **dominus** **procepit** **eis**
omniam **via**

Et **dominus** **procepit** **eis**
omniam **via**

Et **dominus** **procepit** **eis**
omniam **via**

SAC
 ANNI
 R
 FUNDATIONIS
 SCHOL
 IN LIB. IMPE
 MOLI
 A
 s. I
 CELE
 M. GEORG. AN
 POETA L. C
 GYMNA
 MOL
 Typis excusum per Jo

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

6

